

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 385/2015-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. októbra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Havlíkom, Advokátska kancelária, Podzámska 18, Nitra, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3072/2000 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3072/2000 p o r u š e n é b o l o .

2. Valérii Rebrovej p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Nové Zámky p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. ██████████ p r i z n á v a úhradu trov konania v sume 260,32 € (slovom dvestošesťdesiat eur a tridsaťdva centov), ktoré je Okresný súd Nové Zámky p o v i n n ý vyplatiť na účet JUDr. Petra Havlíka, Advokátska kancelária, Podzámska 18, Nitra, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 385/2015-15 z 23. júna 2015 prijal na ďalšie konanie sťažnosť ██████████ (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3072/2000 (ďalej aj „namietané konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla najmä: «V právnej veci oprávneného: Slovenská sporiteľňa... Bratislava... (v súčasnosti WM Consulting & Communication, s. r. o... Piešťany...), proti povinným: 1. ██████████... 2. ██████████... 3. ██████████... 4. ██████████... o vymoženie 1 509,99 € s prísl., sa vedie exekučné konanie na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16 Er 3072/2000, EX 327/2000, v ktorom bolo udelené poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozefa Štoreka dňa 29. 9. 2000. ...

Samotné exekučné konanie začalo v roku 2000 a po vydaní Upovedomenia o začatí exekúcie sa povinný I. [REDACTED] dohodol s povereným exekútorom, že celú pohľadávku uhradí v splátkach...

Nakoľko sťažovateľka od exekútora a ani zo súdu v ďalšom období neobdržala žiadne upovedomenie ani inú písomnosť, domnievala sa, že [REDACTED] celú pohľadávku aj s príslušenstvom uhradil a exekúcia sa zrejme skončila. [REDACTED] zomrel 18. 9. 2006...

... (sťažovateľka) obdržala až v roku 2008 Upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie a Exekučný príkaz zo dňa 10. 3. 2008, kde exekútor upovedomil a zriadil exekučné záložné právo na predmetný spoluvlastnícky podiel [REDACTED] na [REDACTED] pre katastrálne územie [REDACTED]. Sťažovateľka pochopila, že zrejme [REDACTED] neuhradil nič a exekútor 8 rokov nekonal, čo znamená, že príslušenstvo vymáhanej pohľadávky určite narástlo niekoľkonásobne. Preto sťažovateľka požiadala o zastavenie exekúcie... Svoj „návrh na zastavenie exekúcie“ podala u exekútora dňa 18. 3. 2008. Odvtedy nedostala žiadne vyrozumienie a ani rozhodnutie zo súdu. ...

Nakoľko ostatní povinní v tejto veci boli ručiteľia a hlavný dlžník už nežije, rozhodla sa sťažovateľka, že si vezme spotrebný úver a uhradí sama pohľadávku, ktorá od vtedy zrejme narástla do veľkej výšky. Keď zistila, že súdny exekútor JUDr. Milan Strieška už svoj úrad nevykonáva, požiadala Okresný súd Nové Zámky o oznámenie, kto ho zastupuje a komu má pohľadávku uhradiť. Nekontaktovala povinného, aby nedošlo opätovne k nejakej chybe a radšej chcela, aby súd svoje rozhodnutie opravil. „Žiadosť o oznámenie údajov“ podala v podateľni Okresného súdu Nové Zámky dňa 3. 4. 2013. Uviedla v nej aj telefónne číslo, aby veci urýchlila. Veci sa však neurýchlili, dokonca dostala odpoveď na svoju žiadosť až koncom mája, kedy jej Okresný súd Nové Zámky oznámil, že vo veci bude poverená exekútorka JUDr. Aneta Demešová, avšak nevedno kedy. Namiesto toho mi Okresný súd Nové Zámky zaslal ďalšie uznesenie, v ktorom rozhodol o zmene oprávneného na WM Consulting & Communication, s. r. o., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2010. ...

Predseda Okresného súdu považuje sťažnosť za opodstatnenú, nakoľko nemá dostatok pracovných síl na vybavenie celkového nápadu a zrejme aj sledovanie agendy. Podľa môjho názoru predseda súdu má právomoci k tomu, aby rozšíril počet senátov a aj

radu zamestnancov... Predseda OS Nové Zámky píše v reakcii na sťažnosť, že sú na vine prietahov výlučne len objektívne dôvody. Avšak ja za tým žiadny vis maior nevidím. Len čisto subjektívne dôvody, lebo nedostatok pracovných síl nie je objektívny dôvod, ale neschopnosť rozumne prerozdeliť robotu alebo aspoň rozšíriť počet senátov a vsú. Som toho názoru, že predseda súdu má povinnosť starať sa o riadny chod súdu...

... Právna a faktická zložitost veci – nejde o právne zložitú vec, ktorá by vyžadovala vyjadrenie znalcov alebo riešenie prejudiciálnej otázky. Ide „iba“ o výkon rozhodnutia. Okrem toho, v tomto konaní sa dokazovanie neuskutočňuje, resp. to nie je typické pre toto konanie. Ale na druhej strane hrozí, že predlžovaním konania pohľadávka narastá o ďalšie úroky.

... Správanie účastníka konania – sťažovateľka nezanedbala žiadnu okolnosť a všetky povinnosti uložené jej exekútorom si splnila. Povinný 1. [REDAKOVANÉ] sa dohodol s ostatnými povinnými, že pohľadávku uhradí sám a za tým účelom mal uzatvoriť dohodu s exekútorom. Tejto skutočnosti nasvedčoval aj fakt, že ostatní povinní nedostali žiadne úradné oznámenia a dlho sa nič ani nedialo vo veci. Sťažovateľka vždy reagovala na výzvy alebo rozhodnutia a komunikovala s exekútorom.

... Spôsob, akým v konaní postupoval exekútor a súd – Exekútor nezablokoval účty povinných, nenariadil žiadny spôsob exekúcie až do roku 2008, avšak v tom období už na majetok [REDAKOVANÉ] bolo zriadené exekučné záložné právo v inej veci. Exekútor neodstránil právnu neistotu sťažovateľa viac ako 8 rokov a následne v tom pokračoval Okresný súd Nové Zámky ďalších 5 rokov.

Exekútor 8 rokov vo veci nekonal, v dôsledku čoho pohľadávka narástla a zrejme aj jeho odmena. Z vymoženej sumy (toho času z vymáhanej sumy) sa uspokojí aj jeho odmena a trovy, pričom vyhláška o odmenách exekútorov vôbec neberie ohľad na kvalitu práce, iba priznáva náhradu za každý úkon, alebo čas. Z toho dôvodu žiadam Ústavný súd, aby zaujal stanovisko aj k odmene a trovám exekútora.»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3072/2000 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Nové Zámky prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3072/2000 ďalej konal bez zbytočných prietahov.

3. Základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozef Štorek v exekučnom konaní vedenom pod spis. zn. EX 327/2000 porušené bolo.

4. Súdny exekútor JUDr. Ing. Jozef Štorek nemá právo na náhradu odmeny a trov exekučného konania sp. zn. 16 Er 3072/2000.

5. Ústavný súd SR priznáva [REDAKOVANÉ] primerané finančné zadostučinenie v sume 10.000,- €, ktoré je jej Okresný súd Nové Zámky povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Ústavný súd SR priznáva [REDAKOVANÉ] primerané finančné zadostučinenie v sume 5.000,- €, ktoré je jej Súdny exekútor JUDr. Ing. Jozef Štorek povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7. Ústavný súd SR priznáva [REDAKOVANÉ] náhradu trov právneho zastúpenia v sume 260,32 €, ktorú je povinný vyplatiť mu Okresný súd Nové Zámky v sume 130,16 € a Súdny exekútor JUDr. Ing. Jozef Štorek v sume 130,16 € do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Petra Havlíka.“

Na výzvu ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. Jozefom Kanásom, podaním sp. zn. Spr 668/15 z 24. augusta 2015.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k veci uviedol:

„V exekučnej veci 16Er 3072/00, na základe žiadosti o udelenie poverenia doručenej súdu 22. 09. 2000 bolo pre exekútora Ing. Jozefa Štoreka vydané poverenie dňa 29. 09. 2000. Po jeho doručení dňom 10. 10. 2000 exekútorovi, bol spis založený medzi povolenými exekúciami. Dňa 12. 12. 2007 oprávnený doručil súdu návrh na zmenu exekútora. Úpravou zo dňa 22. 12. 2008 bol predmetný návrh odoslaný poverenému exekútorovi na vyjadrenie. Táto úprava bola realizovaná 19. 01. 2009. Exekútor dňa 30. 01. 2009 predložil svoje

vyjadrenie vrátane vyčíslených trov exekúcie. Dňa 15. 02. 2013 bolo vydané uznesenie, ktorým súd žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel. Toto uznesenie vzhľadom na vady v doručovaní u povinných v 1. až 4. rade a následné šetrenie ich pobytu nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 09. 2013. Povinná v 2. rade dňa 03. 04. 2013 súdu oznámila, že podľa jej vedomia JUDr. Milan Strieška exekučnú činnosť nevykonáva a preto žiada o oznámenie, ktorý exekútor bude v tejto veci poverený. Ďalším uznesením 16Er 3072/00-49 zo dňa 10. 05. 2013 súd rozhodol o návrhu na pripustenie zmeny účastníka, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 10. 2013. V rámci doručovania tohto uznesenia bolo zistené, že povinný v 1. rade dňa 18. 09. 2006 zomrel, preto bolo potrebné zistiť okruh dedičov. Tak ako sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uvádza, dňa 25. 07. 2013 súdu oznámila, že vymáhanú sumu vyplatila, k tomuto oznámeniu pripojila doklad zo Slovenskej sporiteľne a žiadala o uvedenie, ako má ďalej postupovať. Okrem toho oprávnený dňa 31. 07. 2013 súdu oznámil, že došlo k úhrade vymáhanej pohľadávky vrátane jeho trov exekučného konania. Na dotaz súdu exekútor Ing. Jozef Štorek dňa 17. 10. 2013 vyčísлил trov exekúcie. Úpravou zo dňa 22. 11. 2013, ktorá bola realizovaná 04. 12. 2013, súd žiadal od exekútora Ing. Jozefa Štoreka zaslať exekučný spis EX 327/2000. Po jeho predložení súd uznesením 16Er 3072/00-86 zo dňa 15. 04. 2015 exekúciu zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11. 05. 2015.

Nakoľko v predmetnej exekučnej veci neboli všetky úkony zo strany súdu vykonávané v primeraných lehotách, tak ako som uviedol v odpovedi na predchádzajúcu sťažnosť sťažovateľky pod Spr 1538/2013, som jej sťažnosť považoval za čiastočne opodstatnenú. Je nepochybné, že stav exekučného oddelenia tunajšieho súdu, týkajúci sa personálneho obsadenia je dlhodobo kritický, pričom vzhľadom na stále sa zvyšujúci nápad...“

Právny zástupca sťažovateľky v stanovisku k uvedenému vyjadreniu okresného súdu uviedol:

„Je nepochybné, že k porušeniu práva sťažovateľky na prerokovanie a rozhodnutie vo veci bez zbytočných prieťahov postupom Okresného súdu Nové Zámky došlo. Nesúhlasím s tvrdením Okresného súdu Nové Zámky, že sa jednalo o objektívne dôvody, ktoré Okresný súd zdôvodňuje vyťaženosťou súdu a personálnymi problémami. Mám za to, že tieto

skutočnosti uvádzané v predmetnom stanovisku neospravedlňujú tak závažné prieťahy v konaní a nie sú dôvodom pre nepriznanie finančného zadosťučinenia tak ako to uvádza Okresný súd Nové Zámky.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu súdneho spisu vzťahujúceho sa na vec sťažovateľky ústavný súd zistil tento priebeh a aktuálny stav namietaného konania:

Dňa 22. septembra 2000 súdny exekútor JUDr. Ing. Štorek doručil okresnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (exekučný titul - rozsudok sp. zn. 10 C 162/92 z 11. marca 1993).

Dňa 29. septembra 2000 okresný súd udelil poverenie pre súdneho exekútora podľa žiadosti exekútora z 22. septembra 2000.

Dňa 12. decembra 2007 advokát oprávneného JUDr. Navračič (poverený 2. februára 2007) doručil okresnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora. Navrhol JUDr. Milana Striešku.

Dňa 18. decembra 2008 okresný súd zaslal návrh oprávneného JUDr. Ing. Štorekovi.

Dňa 30. januára 2009 bolo doručené vyjadrenie exekútora JUDr. Ing. Štoreka.

Dňa 15. februára 2013 okresný súd uznesením č. k. 16 Er 3072/2000-23 vyhovel žiadosti oprávneného a poverenie na vykonanie exekúcie udelil JUDr. Milanovi Strieškovi (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26. septembra 2013).

Dňa 6. marca 2013 Mestský úrad Nové Zámky na dopyt okresného súdu oznámil miesto trvalého pobytu [REDAKOVANÉ].

Dňa 3. apríla 2013 (č. 1. 37) sťažovateľka požiadala okresný súd o oznámenie mena aktuálneho exekútora, pretože má záujem zaplatiť dlžnú čiastku.

Dňa 26. augusta 2011 (č. 1. 38) súdny exekútor JUDr. Ing. Štorek podal návrh na pripustenie zmeny účastníka konania z pôvodného oprávneného: Slovenská sporiteľňa, a. s., na postupníka WM Consulting & Communication, s. r. o., Piešťany.

Dňa 22. mája 2012 (č. 1. 48) JUDr. Kvasnica doručil žiadosť o rozhodnutie o návrhu na zmenu účastníka konania z 1. augusta 2011.

Dňa 10. mája 2013 (č. 1. 49) okresný súd uznesením sp. zn. 16 Er 3072/00 vyhovel návrhu na zmenu účastníka (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11. októbra 2013).

Dňa 17. mája 2013 okresný súd vyzval notárku JUDr. Botkovú, aby oznámila okruh dedičov po poručiteľovi [REDAKOVANÉ] (dedičské konanie vedené pod sp. zn. 16 D 1386/2006).

Dňa 17. mája 2013 okresný súd oznámil sťažovateľke, že po právoplatnosti uznesenia č. k. 16 Er 3072/200-23 z 15. februára 2013 bude poverená exekútorka JUDr. Aneta Demešová.

Dňa 25. júla 2013 sťažovateľka exekútorke oznámila, že uhradila dlžnú čiastku, a priložila doklad zo Slovenskej sporiteľne, a. s., o zaplatení sumy 3 496,93 €.

Dňa 31. júla 2013 oprávnený oznámil okresnému súdu, že pohľadávka vrátane trov bola uhradená.

Dňa 11. septembra 2013 okresný súd urgoval notárku Martu Botkovú na oznámenie okruhu dedičov po poručiteľovi [REDAKOVANÉ].

Dňa 20. septembra 2013 okresný súd zaslal uznesenia o zmene exekútora Obvodnému úradu Nitra a Slovenskému pozemkovému fondu ako právnym nástupcom povinného [REDAKOVANÉ].

Dňa 20. septembra 2013 okresný súd zaslal JUDr. Ing. Štorekovi fotokópiu dokladu o zaplatení pohľadávky sťažovateľkou, aby s k tomu vyjadril v lehote 15 dní.

Dňa 20. septembra 2013 okresný súd oznámil sťažovateľke, že uznesenie o zmene exekútora a uznesenie, ktorý okresný súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora, zatiaľ nenadobudli právoplatnosť.

Dňa 17. septembra 2013 notárka JUDr. Botková oznámila, že bola poverená vykonať úkony súvisiace s dedičským konaním po [REDAKOVANÉ].

Dňa 17. októbra 2013 súdny exekútor JUDr. Ing. Štorek doručil vyjadrenie, že nedošlo k uspokojeniu trov exekúcie v čase, keď vo veci pracoval, a žiadal, aby okresný súd uznesením rozhodol o trovách exekúcie pôvodného exekútora.

Dňa 3. decembra 2013 okresný súd vyzval JUDr. Ing. Štoreka na zaslanie spisu sp. zn. EX 327/2000.

Dňa 10. decembra 2013 JUDr. Ing. Štorek doručil okresnému súdu originál spisu sp. zn. EX 327/2000.

Dňa 15. apríla 2015 okresný súd uznesením sp. zn. 16 Er 3072/2000 exekúciu zastavil.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v namietanom konaní dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov...

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, III. ÚS 116/02). Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov súdom sa vzťahuje aj na konanie o výkon rozhodnutia a rozhodovanie súdu v exekučnom konaní (napr. III. ÚS 15/03), keďže nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04), pričom ústava v čl. 48 ods. 2 takéto konania z povinnosti súdov konať bez zbytočných prieťahov nevyníma.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Namietané konanie nepovažuje ústavný súd (z vyjadrenia okresného súdu vyplýva, že ani tento súd) za právne ani fakticky náročné, preto dĺžka namietaného konania nie je závislá od zložitosti posudzovanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v namietanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetných konaniach k zbytočným prieťahom vo vzťahu k formálno-právnomu postupu namietaného konania.

Iná situácia je však v jej málo aktívnom prístupe pri vysporadúvaní predmetu exekúcie (dlžnú čiastku zaplatila až v roku 2013).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v namietanom konaní. Konanie začalo 22. septembra 2000 doručením žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd ďalší úkon vo veci (okrem udelenia poverenia pre súdneho exekútora 29. septembra 2000) urobil až 15. februára 2013, teda o 13 rokov. V ďalšom období postup okresného súdu nemožno považovať za efektívny (okrem samotného zdĺhavého postupu okresného súdu ústavný súd zistil, že jednotlivé čísla listov spise neboli zakladané v chronologickom poradí, čo už samo osebe svedčí prinajmenšom o nedôslednosti konajúceho súdu). Ďalej ústavný súd zistil, že sťažovateľka zaplatila dlžnú čiastku aj s trovami 25. júla 2013 a okresný súd konanie zastavil uznesením 15. apríla 2015 (právoplatnosť nadobudlo 11. mája 2015), teda o dva roky po zaplatení. Na základe uvedeného zistenia ústavný súd konštatuje existenciu zbytočných prieťahov v namietanom konaní okresného súdu počas celého posudzovaného obdobia.

Obranu predsedu okresného súdu o personálnom poddimenzovaní okresného súdu a o vysokom nápade exekučných vecí nemožno akceptovať. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj vlastnú stabilizovanú judikatúru, z ktorej vyplýva, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, ho nezbaňuje zodpovednosti za zbytočné prieťahy v súdnom konaní (pozri napr. III. ÚS 17/02). Námietka nedostatočného personálneho obsadenia súdu a vo väzbe na to neprimeraného zaťaženia sudcov pri vybavovaní agendy nepredstavuje dôvody, ktoré by mohli byť interpretované inak než technické a organizačné problémy, ktoré však nemôžu ísť na ťarchu účastníka, ktorý od súdu právom očakáva ochranu svojich práv bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v namietanom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku tohto nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy [a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde] ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Keďže namietané konanie pred okresným súdom právoplatne skončilo 11. mája 2015, ústavný súd už neprikázal okresnému súdu vo veci ďalej konať.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy (a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde) ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 €, odôvodňujúc jej nepriaznivými finančnými pomermi a zhoršením zdravotného jej stavu.

Vzhľadom na konkrétne okolnosti posudzovanej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä na celkovú dĺžku neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu v namietanom konaní považuje za primerané v sume 2 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto nálezu.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. Petrom Havlíkom, ktoré sťažovateľka uplatnila v sume 260,32 €.

Podľa § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd zistil, že uplatnená suma trov právneho zastúpenia neodporuje vyhláške Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto priznal sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v sume 260,32 €.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku) podľa bodu 3 výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. októbra 2015